

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ที่เข้าเรียน โดยวิธีโควต้า กับนักศึกษาที่เข้าเรียน โดยวิธีสอบคัดเลือก คณะผู้วิจัยขอแนะนำสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง กำลังศึกษาในสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 2 วุฒิมัธยมศึกษาที่จบก่อนเข้าศึกษาต่อคณะศิลปศาสตร์ คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีเกรดเฉลี่ยสะสมขณะจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ระหว่าง 2.51-3.00 เข้าศึกษาต่อคณะศิลปศาสตร์โดยการสมัครสอบผ่าน สกอ. และมีเกรดเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ผ่านมา (ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551) ระหว่าง 3.01-3.50

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

ผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมการเรียนทุกด้านโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมการเรียนด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ และด้านทัศนคติต่อการเรียนภาษาต่างประเทศอยู่ในระดับมาก มีพฤติกรรมการเรียนด้านกลวิธีในการเรียนภาษาต่างประเทศ และด้านความวิตกกังวลในการเรียนภาษาต่างประเทศ อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียน โดยวิธีแตกต่างกัน

วิธีการเข้าศึกษาต่อคณะศิลปศาสตร์ของนักศึกษาแตกต่างกัน ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่เข้าศึกษาด้วยวิธีการสมัครสอบผ่าน สกอ. จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่ได้รับโควต้า และนักศึกษาที่สมัครด้วยวิธีสอบตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

1. พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนทุกด้านโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ และด้านทัศนคติต่อการเรียนภาษาต่างประเทศอยู่ในระดับมาก มีพฤติกรรมการเรียนด้านกลวิธีในการเรียนภาษาต่างประเทศ

และด้านความวิตกกังวลในการเรียนภาษาต่างประเทศ อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรหทัย ศันท์จิตานนท์ และกฤษณะ สุยะอ้าย (2551) ได้ทำวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการเรียนรู้ และเจตคติต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ตามหลักสูตรแบบเข้มข้นของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา พบว่า ผู้เรียนมีเจตคติต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัศวี ดินตบุตร (2541) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อ ความวิตกกังวล และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กรุงเทพมหานคร พบว่า ความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ และความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทนัญชัย เขี่ยมสวัสดิ์ (2547) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความวิตกกังวลโดยรวมอยู่ในระดับมากกับทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน ส่วนด้านคำศัพท์และไวยากรณ์อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประณต เค้าฉิม (2548) ได้ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนและการสนับสนุนทางสังคมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมทุกวิชาอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี มีทัศนคติทางการเรียนที่ดี นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิษญา พุกผาสุข (2548) ได้ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในวิชาสถิติ 1 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสถิติ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ปัจจัยด้านทัศนคติต่อวิชาสถิติ 1 และปัจจัยด้านรายได้ที่นักศึกษาได้รับต่อวัน ซึ่งสามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสถิติ 1 เพราะแรงจูงใจ และทัศนคติเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อพฤติกรรมการเรียนภาษา เมื่อผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีความเชื่อต่อสิ่งนั้นเพิ่มเติม ทำให้มีทัศนคติที่ดีตามไปด้วย ขณะเดียวกัน ความวิตกกังวลก็อาจจะเกิดขึ้น หากผู้เรียนมีความวิตกกังวลว่า ตนเองจะล้มเหลวในการเรียนภาษาต่างประเทศ ดังที่ ฮอร์วิทซ์ และคณะ (อ้างถึงใน ทนัญชัย เขี่ยมสวัสดิ์, 2547) ได้กล่าวว่า ความวิตกกังวลในการเรียนภาษาต่างประเทศเป็นลักษณะเฉพาะของการรับรู้เกี่ยวกับตนเอง ความเชื่อ ความรู้สึก และพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนภาษาในชั้นเรียน ซึ่งลักษณะดังกล่าวเกิดขึ้นตามธรรมชาติในกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา นอกจากนั้น หากผู้เรียนต้องการให้ตนเองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศสูงขึ้น ก็ควรจะฝึกวิธีการในการเรียนภาษา ดังเช่น Earl W. Stevick (อ้างถึงใน เกษมศรี วงศ์เลิศวิทย์, 2538) และสเตอร์น (อ้างถึงใน ยิ่งรัก ชุนชาติประเสริฐ, 2546) ได้กล่าวถึงกลวิธีการเรียนภาษาไว้ว่า ผู้เรียนควรมีการจัดการเนื้อหาใหม่ๆ โดยการใช้บัตรคำ ฝึกอ่านออกเสียง มีการวางแผน และเตรียมพร้อมในการเรียน การหาความหมายต่างๆ ของภาษาในขณะที่

เรียน ตลอดจนการนำภาษาที่เรียนไปใช้สื่อสารในสถานการณ์จริง เป็นต้น ผู้เรียนควรจะเลือกวิธีต่างๆ ให้เหมาะสมกับตนเอง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ และช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศมากขึ้น

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีแตกต่างกัน

วิธีการเข้าศึกษาต่อคณะศิลปศาสตร์ของนักศึกษาแตกต่างกัน ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่เข้าศึกษาด้วยวิธีการสมัครสอบผ่าน สกอ. จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่ได้รับโควต้า และนักศึกษาที่สมัครด้วยวิธีสอบตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ พงษ์รี น้าวานิช และสัมมนา มูลสาร (2543) ได้ทำวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานีที่รับโดยวิธีรับตรงกับวิธีเอ็นทรานซ์ พบว่า ส่วนของผู้ที่สำเร็จการศึกษาตามกำหนดและเกรดเฉลี่ยสะสมของผู้ที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมดที่รับโดยวิธีเอ็นทรานซ์สูงกว่าของผู้สำเร็จการศึกษาที่รับโดยวิธีรับตรง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิดิมา พลับปลิง และปิยพงศ์ พลับปลิง (2550) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียน โดยวิธีโควตาและการสอบคัดเลือกของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ เมื่อพิจารณาจากประเภทของนักศึกษาที่สอบคัดเลือกโดยวิธีโควตา สอบตรงและสอบรวมของทุกสาขาวิชา พบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่สอบคัดเลือกด้วยวิธีสอบรวม (ผ่านสกอ.) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าวิธีสอบตรง ดังนั้น การที่นักศึกษาซึ่งผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีการสมัครสอบผ่าน สกอ. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่ได้รับโควต้า และนักศึกษาที่สมัครด้วยวิธีสอบตรง ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะนักศึกษาที่สมัครสอบคัดเลือกจาก สกอ. จะต้องผ่านการทดสอบที่มีเนื้อหาทางวิชาการที่มากกว่า มีการเตรียมความพร้อมในการสอบมากกว่านักศึกษาที่ได้รับโควต้า และนักศึกษาที่สมัครสอบด้วยวิธีสอบตรงของมหาวิทยาลัย จึงทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาทั้งสองกลุ่มอย่างเห็นได้ชัด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. อาจารย์ผู้สอนควรจัดกิจกรรมทางด้านภาษาต่างประเทศที่หลากหลายวิธี เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกทบทวนทักษะในด้านต่างๆ เพิ่มมากขึ้น
2. อาจารย์ผู้สอนควรหารูปแบบการสอนใหม่ๆ และใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้ให้นักศึกษามีความสนใจในการเรียนภาษาต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น

3. อาจารย์ผู้สอนควรมีกลวิธีในการสอนเสริม เพื่อให้ นักศึกษามีความมั่นใจในการใช้ภาษาต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น
4. คณะศิลปศาสตร์สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดสัดส่วนของการรับนักศึกษาที่จะเข้าศึกษาต่อในคณะศิลปศาสตร์ได้อย่างเหมาะสมต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาในทุกสาขาวิชาของคณะศิลปศาสตร์
2. ควรทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์
3. ควรทำการศึกษาถึงปัญหาในการเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์